

РЕШЕНИЕ

№ 125

гр. Радомир, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, IV СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСЕН ПЛ. АЛЕКСАНДРОВ

при участието на секретаря М.Д.М.
в присъствието на прокурора В. В. М.
като разгледа докладваното от РОСЕН ПЛ. АЛЕКСАНДРОВ Гражданско дело № 20221730100524 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ.

В исковата молба ищецът твърди, че на . г., около 23:10 ч. в гр. Р. по ул. „В.“ управлявал собствения си лек автомобил, марка „Ш.“, модел „А.“, с рег. № .. Пред частен дом № 20 на улицата бил спрян от полицейски патрул, след което била извършена проверка за употреба на алкохол и упойващи вещества, при което след тестване с техническо средство Drug Test 5000, фабричен № ARNG-0006, пробата отчела положителен резултат за употреба на кокаин. Ищецът настоял да му бъде взета кръв за медицинско изследване. Въпреки това се притеснил силно, недопускайки, че изобщо е възможно без да е употребил наркотици, техническото средство да отчете положителен резултат.

На място полицейските служители съставили АУАН, серия GA № . г. Били издадени и две заповеди за налагане на принудителни административни мерки, както следва: заповед № ./ г., с която му била наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство за срок до 18 месеца и заповед № ./ г., с която била прекратена регистрацията на автомобила, управляван от ищеца, за срок от 6 месеца и отнети 2 броя регистрационни табели с № ..

Междувременно бил задържан, съответно обискиран и иззети намиращите се у него лични вещи във връзка с образуваното досъдебно производство № 2/2022 г. по описа на РУ – Р., пр. пр. № 44/2022 г. на РП - Перник, ТО – Радомир за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК.

Впоследствие, след извършена съдебно - химикотоксикологична експертиза, досъдебното производство било прекратено с постановление № 44/10.05.2022 г. на прокурор при РП - Перник, ТО – Радомир поради липса на извършено престъпление.

Твърди, че вследствие издадените заповеди от ОД на МВР - Перник, с които били приложени принудителни административни мерки и образуването във връзка с тях наказателно производство, бил лишен от възможността да ползва собствения си лек автомобил в продължение на повече от 4 месеца, което му причинило дискомфорт, тъй като от няколко години работел в гр. София, докдето пътувал ежедневно с автомобила си от гр. Р.. Тъй като бил лишен от възможност да го ползва за посочения период от време, се наложило да живее на квартира в гр. София и по тази причина месечните му разходи се повишили с повече от 500,00 лева.

С оглед действията на разследващите органи по образуването досъдебно производство, което впоследствие било прекратено поради липса на извършено престъпление, претърпял редица неимуществени вреди, изразяващи се в неудобство, безпокойство, срам и стрес от неоснователното наказателно преследване, което станало достояние на приятели, близки и роднини. Периодът на психически и емоционален дискомфорт продължил повече от четири месеца.

С оглед изложеното, моли съда да постанови решение, с което да осъди Прокуратурата на Република България да му заплати, на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ сумата от 10 000 лева, представляваща обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди вследствие на незаконното обвинение в извършването на престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба – 08.06.2022 г. до окончателното изплащане, както и направените по делото разноски.

По делото в срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговора на исковата молба от ответника, с който предявените искове са оспорени, с твърдения, че от страна на ищеца не са представени доказателства, от които да може да се направи извод, че органи на Прокуратурата на Република България са извършвали спрямо ищеца действия извън правно регламентирания в хода на наказателното производство. Прокуратурата не носела и отговорност за претърпени вреди в резултат на предприети действия по отнемане на СУМПС и сваляне на регистрационни табели. Липсвали и доказателства в подкрепа на твърденията на ищеца за настъпила промяна в психическото му състояние.

Наред с това, сочи, че претенцията на ищеца за заплащане на сумата от 10 000 лева не съответствала на размера на действително претърпените неимуществени вреди и не е съобразена с принципа за справедливост, залегнал в чл. 52 ЗЗД. Оспорва и претенцията за присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се явява, представлява се от упълномощен представител, който поддържа иска и моли за неговото уважаване.

В съдебно заседание ответникът, редовно призован, чрез упълномощен представител, оспорва предявения иск.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от материалите по досъдебно производство № 2/2022 г. по описа на РУ – Р., пр. пр. № 44/2022 г. по описа на РП - Перник, същото е образувано на 05.01.2022 г. за това, че на . г.,

около 23:10 часа в гр. Р. по ул. „В.“, до частен дом № 20, с посока на движение от ул. „Р.Д.“ към ул. „Г.“, водачът И. Ж. И. е управлявал моторно превозно средство – лек автомобил „Ш. А.“, с рег. № ., негова собственост, след употреба на наркотици или техни аналози, а именно кокаин, установено по надлежния ред с техническо средство „DRUG TEST 5000“ с номер ARNJ – 006 – престъпление по чл. 343б, ал. 3 НК. По досъдебното производство била назначена съдебна химикотоксикологична експертиза, съгласно която, в дадените от ищеца кръвни проби не се установява наличието на наркотични вещества. Досъдебното производство е изпратено от разследващ полицай на прокурора с мнение за прекратяване поради липса на извършено престъпление от общ характер. С постановление от 10.05.2022 г. на прокурор Г. Балков, досъдебното производство е прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК поради това, че деянието не съставлява престъпление. По делото са събрани гласни доказателства чрез разпита на свидетелите Ж.Е., който е баща на ищеца и М.С..

От показанията на свидетеля Ж.Е. се установява, че между него и сина му е възникнал скандал, след като свидетелят е научил, че синът му е бил задържан от органите на полицията, тъй като е употребил кокаин. Майката на ищеца получила нервна криза и всички роднини и близки започнали да разпитват какво се е случило. Тъй като свидетелят първоначално не повярвал на сина си, че не употребява наркотични вещества, последният започнал да заеква, не спял и приемал успокоителни лекарства. Тъй като до датата на задържането му ищецът пътувал ежедневно до работа с личния си автомобил, се наложило баща му да го кара с неговия автомобил, след което ищецът бил принуден да заживее на квартира в гр. София, като заплащал месечен наем в размер на 700,00 лева.

От показанията на свидетеля М.С. се установява, че след като е бил задържан ищецът е бил много притеснен и е имал проблеми с неговия баща, с когото стигнали до конфликт по повод на задържането му.

Горната фактическа обстановка е несъмнена. Тя се установява от събраните по делото писмени доказателства, които съдът кредитира изцяло. Съдът прецени събраните по делото гласни доказателствени средства заедно и поотделно, при съпоставка и във връзка с неоспорените писмени доказателства и ги кредитира изцяло, като взаимно допълващи се, безпротиворечиви и съответстващи на останалия събран по делото доказателствен материал, като показанията на свидетеля Ж.Е. прецени и по реда на чл. 172 ГПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

В чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ са предвидени хипотези на отговорност на държавата за вреди при обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради неизвършване на деянието от лицето или извършеното деяние не е престъпление (защото липсва някой от елементите от обективна и субективна страна на фактическия му състав). В тези хипотези елемент от състава на отговорността е наличието на обвинение. Първата хипотеза не създава никакво съмнение относно наличието на тази предпоставка. Това е така, тъй като правомощие само на съда е оправдаване на лице и то се постановява само в съдебно производство (в съдебната фаза на наказателното производство), което се образува само въз основа на повдигнато от прокурор

обвинение с внесен обвинителен акт. Съмнение за наличие на посочения елемент от фактическия състав на отговорността на държавата предизвикват другите две посочени хипотези, и то само когато прекратяването на наказателното производство е извършено в ДП.

Досъдебно производство се образува при наличие на предвидени в НПК предпоставки (чл. 207, ал. 1 НПК) - законен повод и наличие на достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер - с постановление на прокурор по чл. 212, ал. 1 НПК или със съставяне на протокол за първото действие по разследването в случаите по чл. 212, ал. 2 НПК (при неотложни следствени действия) или в случаите на бързо производство по чл. 356, ал. 3 НПК. При различните начини за поставяне началото на наказателното производство са предвидени и различни правила за привличане на лице като обвиняем: при образуване на ДП по чл. 212, ал. 2 НПК разследващият орган може да привлече лицето и със съставянето на протокола за първото действие по разследването срещу него - чл. 219, ал. 2 НПК; при образуването на бързо производство лицето се счита за обвиняем от момента на съставяне на акта за първото действие по разследването срещу него - чл. 356, ал. 4 НПК; при образуване на ДП по чл. 212, ал. 1 НПК се пристъпва към привличане с постановление на разследващия орган, когато се съберат достатъчно доказателства за виновността на лице в извършване на престъпление. С оглед на това при образуване на ДП с постановление по чл. 212, ал. 1 НПК не е предвидено (не е реквизит) посочване в него на лицето, извършило престъпление, дори да са налице данни за него - чл. 214, ал. 1 НПК. Когато ДП в нарушение на това правило е образувано срещу конкретно лице (с посочване на името му в постановлението) и то е разпитано като свидетел (т. е. извършено е действие по разследване срещу него с участието му), въпреки че не е било привлечено като обвиняем по предвидените форма и ред, следва да се счита, че е ангажирана наказателната му отговорност и че от проведеното срещу него наказателно преследване до прекратяването на досъдебното производство поради неизвършване на деянието или поради неговата несъставомерност то може да претърпи вреди, отговорна за които е държавата на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ (решение № 431/11.04.2016 г. на ВКС по гр. д. № 2329/2015 г., ГК, IV г. о.).

В конкретния случай, на 05.01.2022 г. срещу ищеца е било образувано бързо производство № 2/2022 г. за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, видно от искане с рег. № 328000/06.01.2022 г., по което И. Ж. И. се счита за обвиняем от момента на съставяне на акта за първото действие по разследването срещу него, а именно: разпит на свидетел - очевидец. По досъдебното производство са събирани доказателства, като с постановление от 10.05.2022 г. наказателното производство е прекратено поради несъставомерност на деянието. С оглед на това, съдът намира, че са налице предвидените в чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ предпоставки за отговорността на държавата за причинените на ищеца неимуществени вреди вследствие на незаконно образуваното срещу него досъдебно производство.

На обезщетение подлежат действително настъпилите вреди, които са в пряка причинна връзка с незаконосъобразно повдигнатото обвинение за извършено престъпление.

Обезщетенията за неимуществени вреди се присъждат за конкретно претърпени физически и психически болки, страдания и неудобства, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния акт. Съгласно чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Това понятие не е абстрактно, а е свързано с преценка на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, имащи значение за правилното определяне на размера на обезщетението. Размерът се формира по справедливост по реда на чл. 52 ЗЗД и зависи от степента и характера на преживените болки и страдания от ищеца.

В тежест на ищеца е да докаже настъпването на вреди от неимуществен характер, представляващи болки и страдания, засягащи психическото и физическото му здраве, които да са в причинна връзка с незаконно образуваното срещу него досъдебно производство. От събраните по делото свидетелски показания се установява, че ищецът е бил много притеснен и стресиран от образуваното досъдебно производство. При наличие на прекратено досъдебно производство без съмнение за него са произтекли неимуществени вреди - нормално е наказателното производство да се е отразило негативно на психиката и личния му живот, фактът на незаконното обвинение е достатъчен да индицира претърпени вреди, рефлексирани върху честта и достойнството му, през периода на наказателното преследване той има отрицателни изживявания в тази връзка - незаконното обвинение ограничава възможността му да води обичайния си начин на живот и му се отразява емоционално негативно, негативните емоции и страдания в тази връзка не се нуждаят от конкретни доказателства относно размера им. Липсват доказателства, обаче, че повдигнатото обвинение и участието в наказателното производство са увредили значително или трайно здравословното и психическото му състояние.

С оглед на гореизложените обстоятелства, в конкретния случай съдът намира, че ищецът е бил засегнат от образуваното срещу него досъдебно производство в една незначителна степен. Предвид това съдът смята, че сумата от 1000,00 лева за обезщетяване на претърпените неимуществени вреди от ищеца е достатъчна и справедлива в разглеждания случай. За разликата над определения размер от 1000,00 лева до претендирания размер от 10 000,00 лева искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

По разноските:

На основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ и с оглед изхода на делото ответникът следва да заплати на ищеца сторените по делото разноси – 10 лева за заплатена държавна такса и изплатено възнаграждение за процесуално представителство съразмерно с уважената част от иска.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на И. Ж. И., с ЕГН: ., с адрес: гр. Р., ЖК „Т.“, бл. ., вх. ., ет. ., ап. 63 сума в размер на 1000,00 лева (хиляда лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от ищеца в резултат на водено срещу него досъдебно производство за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, което

впоследствие е било прекратено, ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба – 08.06.2022 г. до окончателното изплащане, като за разликата до претендирания размер от 10 000,00 лева (десет хиляди лева) отхвърля иска като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на И. Ж. И., с ЕГН: ., с адрес: гр. Р., ЖК „Т.“, бл. ., вх. ., ет. ., ап. 63, сумата от 50,00 лева (петдесет лева), представляваща направени по делото разноси, съразмерно с уважената част от иска.

Решението може да бъде обжалвано пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Радомир: _____